

Taasinge Folkedansere gennem 60 år 1937 – 1997

Erindringer indsamlet og bearbejdet
af Ernst Andersen

En skildring fra perioden 1937-51

Fortalt af Johanne Lolk, Karen Margrethe Eriksen («Søster»), Martha Larsen, Sigrid Albertsen, Svend Hansen og Bent Nielsen.

I 1937 samlede daværende gårdejer Rasmus Simonsen, Bjerreby, en snes mennesker med interesse for folkedans, og d. 8. september samme år blev der holdt stiftende generalforsamling i Landet Forsamlingshus. Foreningen »Taasinge Folkedansere« var dermed en realitet.

Forinden man startede havde Rasmus Simonsen truffet den kendte forkæmper for almuedanse, Ane Marie Kjellerup, ved et stævne på Hindsholm. Dette bekendtskab førte til, at man ved hjælp af musiker Rasmus Lakendrup, Landet, og Rasmus Simonsens mor, Elisabeth (Lisbeth) Simonsen, Højemølle, fik indsamlet det materiale, der forlængst var nedskrevet på noder. Blandt andet havde musiker Niels Poulsen, Vornæs, i 1920 samarbejdet med Grüner Nielsen, Dansk Folkemindesamling, København, om at få registreret disse melodier.

Lisbeth kendte alle melodierne, som spille-mændene havde forlystet tøsingerne med, og hun havde selv danset til dem gennem sit lange liv på øen. Hun fløjtede melodierne, som musikerne derefter spillede, og melodier og dansebeskrivelser blev samlet. Det er blandt andet disse, som Taasinge Folkedansere danser efter den dag i dag. På den tid var den moderne dans ved at slå de gamle danse ud overalt, så derfor var disse mennesker enige om, at de gamle danse ikke måtte gå i glemmebogen.

Den 17. september, en uge efter generalforsamlingen, blev det første bestyrelsesmøde afholdt, og Rasmus Simonsen blev valgt til formand. Svend Hansen, Gesinge, blev næstformand og Johan Jeppesen, Landet, kasserer.

Som det fortælles af Johanne Lolk og »Søster«, gik man i gang med at indsamle

Rasmus Simonsen, Bjerreby.

materiale og oplysninger, som skulle bruges, for at danserne også kunne få dragter. Ved hjælp af Ane Marie Kjellerup, der dengang boede på Ærø, fik man et billede tilsendt af en dragt, som efter sigende skulle stamme fra Taasinge. Man gik så i gang og fik, blandt andet ved Ane Marie Kjellerups hjælp, indkøbt noget stof, der egentlig var egnet til portiere, men som også godt kunne bruges til kjolerne. Der blev hentet tørklæder og forklæder frem af

Fra stævnet i Vingsted ved Vejle 1939. Bagerste række fra venstre: Peter Vej, Hans Simonsen, Kristen Albertsen og Rasmus Simonsen. I midten fra venstre: Petra Mikkelsen, Kristine Simonsen og Søren Sørensen. Forreste række fra venstre: Hans Børge Mikkelsen, Boline Vej, Anne Simonsen, Martha Vogn, Svend Hansen, Karen Margrethe Jeppesen, Anna Nielsen, Eva Sørensen, Johanne og Anders Lolk. Personen bag ved sidstnævnte er ukendt.

gemmerne, eller man måtte alliere sig med familie og bekendte og derved låne sig frem til det, der manglede. Knapper, og hvad dertil skulle bruges, blev købt i Ane Marie Kjellerups forretning i Nyborg. Der blev syet og strikket, og fliden blev belønnet i form af de fine mørkeblå dragter.

Ane Marie Kjellerup vævede stoffet til herrenes veste, og Svend Hansen fortæller, at han selv syede sin dragt. Andre fik hjælp af Alfred Eriksen, »Tatol« i Landet, som var skrædder. Der købte man så de såkaldte sømandsbukser (»Holmen blå«), klippede det nederste af og syede knæbukser af dem. Han syede også nogle af vestene, mens andre selv gik i gang med den opgave.

Allerede i 1938 fik man stabledet et folkedanserhold på benene bestående af 8 par, og ved en turistudstilling i Forum, København, kunne man give opvisning iklædt dragter.

Daværende formand for Taasinge Turistforening, Aage Bøggild, var initivtager til denne københavneretur, som foregik med bus fra Svendborg. For norges vedkommende var det deres første tur til hovedstaden, og een ting syntes Svend Hansen var udmærket - turen var gratis! Han fortæller blandt andet, at der var lavet en model af musiker Rasmus Skovs stuehus i Gesinge som plakat til udstillingen. Rasmus Skov var meget interesseret i denne model og ville gerne have den med hjem. Det kunne dog ikke lade sig gøre, den skulle blive på udstillingen i København. Ved samme lejlighed blev det også til en opvisning i restaurant »Landsbyen« i etablissement »Lorry«, hvor musikerne alle var fra Tåsinge, Rasmus Skov, Gesinge, Svend Sørensen, Bjerreby, Marius Mikkelsen, Landet, og Knud Nielsen, Landet.

Om det videre forløb i foreningen fortæller

Den 7. juni 1942 var der et stort stævne for folkedansere i Kerteminde med 700 deltagere. På billedet ses en del af danserne fra Tåsinge.

Svend Hansen, at der også kom dansere til fra Troense, blandt andet Laurits Clausen, som i en længere periode var danseleder.

Men efterhånden faldt en del fra, og interessen syntes at være dalende. Årsagen kunne måske tilskrives, at nu var Danmark blevet besat af tyskerne, og dermed fulgte restriktioner og besværligheder for al mødevirksomhed.

Som man kan læse i den gamle foreningsprotokol fandt den, foreløbig sidste, noterede generalforsamling sted d. 20. juni 1946.

Tilsyneladende har der dog stadig været en smule liv i øens folkedansere. Bent Nielsen fortæller, at der lørdag d. 11. november 1950 var en træningsaften under ledelse af fru Else Foged fra Kirkeby. Rasmus Skov spillede, men blev, efter sigende, kritiseret af Else Foged for at spille pivende falsk.

Bent Nielsen fortæller endvidere, at danserne tilsyneladende ikke havde noget fast dansested, for dagbogsnotaterne viser, at der for eksempel var træningsaften i Bjerreby Forsamlingshus d. 2. december 1950, og d. 28. juni var der træningsaften på Skovballe Kro, hvor spillemændene var Aksel Nørregaard, Vemmenæs, og Bent Nielsen. Denne omskiftning fra det ene sted til det andet skyldes vel nok, at man måtte tage til takke med de lokaler, der var ledige.

Fynske Folkedansere arrangerede et stævne i Frøbjerg d. 17. juni 1951, og her deltog danserne fra Tåsinge. Bent Nielsens dagbogsnotater viser, at man en tid efter dette, d. 19. juli, mødtes hos Johanne og Anders Lolk, Strømmelse, medbringende madkurve. Her fik Else Foged overrakt et sølvfad som tak for indsatsen

i årets løb og sliddet med at få danserne trænet til det nylig overståede stævne. Det siges i den forbindelse, at Rasmus Simonsen holdt en lidt kedsommelig tale, men det blev der rådet bod på ved, at Søren Sørensen (»Søren Sport«), Bjerreby, i et eget indlæg fik vendt det hele til morskab for alle. Efter at maden så var spist, kørte alle folkedanserne til Skovballe Kro i biler, mens, som Bent Nielsen fortæller, Aksel Nørregaard og jeg måtte nøjes med vore cykler!

Den 1. august 1951 var en del dansere igen samlet på Skovballe Kro til træningsaften under Else Fogeds ledelse, og med Aksel og Bent som spillemænd. Men pludselig trak et voldsomt tordenvejr op over øen, og alle måtte i hast forlade stedet for at komme hjem til hus og dyr.

Dette bekræfter, at foreningens aktiviteter ikke har ligget helt stille, selv om protokolføringen faktisk stoppede i 1946.

Perioden fra 1957 til i dag

En historisk beretning fortalt af Kirsten Nørregaard, Inger Margrethe og Gerhard Rasmussen, samt Hans Marquardsen.

Der skulle gå nogle år, førend Hans Simonsen, Højemølle, tog initiativet til at få genoplivet »Taasinge Folkedansere«. Der blev på en generalforsamling d. 18. november 1957 valgt en ny bestyrelse bestående af Hans Simonsen, fru Mille Nielsen, frk. Inger Margrethe Nielsen, Hans Eriksen og Peter Bak.

Med Else Foged, Kirkeby, som leder og som spillemænd Aksel Nørregaard på violin og Hans Andersen, Vornæs, på klaver, havde man nu et godt grundlag til et fortsat virke i foreningen.

Et års tid senere blev Laurits Clausen igen leder for danserne og Hans Marquardsen, Ny Søby, blev formand. Denne post beklædte han i mange år. I første omgang indtil 1971 og

efter en pause på et års tid, indtil 1980, hvor han mente, at nu måtte nye og yngre kræfter tage over.

Traditioner

Der kom nu rigtig gang i aktiviteterne. Således fortælles det, at for at få lært nye danse og få øvet de sværeste trin inviterede bestyrelsen i 1960 Skjold Jensen og hans søn, Jens Skjold, fra en folkedanserforening i Odense, til at lede et trinkursus på Skovballe Kro. Dette skulle så vise sig at blive til en af de mange traditioner, som levede i foreningen. Hvert år, den første søndag eftermiddag i december, samledes man til det årlige trinkursus, hvor der blev danset, øvet igen og igen, svedt og spekuleret. Som belønning for alt dette blev der trakteret med æbleskiver, gløgg og kaffe. For nogles vedkommende var det ikke slut med selve kurset. Kl. 18.00 var der den såkaldte »bøfspisning« - en god gammeldags dansk hakkebøf med bløde løg, sovs og kartofler. Der skulle gå 30 år med denne tradition, men i 1990 måtte helbredet desværre byde Jens Skjold at holde op.

En anden af de mange traditioner, Taasinge Folkedansere har, er, at man hvert år d. 4. juli danser ved museet i Bregninge Bakker i forbindelse med festligholdelsen af museets indvielse i 1958.

Dette skete første gang d. 4. juli 1962, om aftenen, hvor omkring 500 mennesker var mødt op i bakkerne for at deltage i festlighederne og se Taasinge Folkedansere give opvisning i deres farvestrålende dragter i skøn harmoni med de smukke bygninger. Med fane og musikere i spidsen marcherede folkedanserne gennem Bregninge op til museet, hvor der blev danset på pladsen mellem bygningerne. Blandt musikerne sås Aksel Nørregaard, Poul Ejner Rasmussen, og som nogle havde bemærket, Søren Lolks barnebarn, Søren Lolk Ottosen. Den gamle Strammelse bytromme fra 1866 var blevet sat i stand til samme lejlighed og blev i optøget trakteret af Knud Nielsen,

Den 4. juli 1962 var første gang Tåsinge Folkedansere medvirkede ved museets fødselsdagsfest i Bregninge.

Her ses Knud Nielsen med den gamle bytromme. Trompetisten ved siden af er Søren Lolk Ottosen.

Landet. Hans mormor var fra den gård i Strammelse, hvor trommen havde været opbevaret gennem flere slægtled.

Festtalen denne aften blev holdt af dyrlæge P. Petersen, Landet, der talte om værdierne ved at bevare den gamle bondekultur.

Der har siden 1962 været holdt fest i Bregninge Bakker d. 4. juli, og folkedanserne har hvert år trofast mødt op med spillemænd, leder og dansere og medvirket til festligholdelse af museets fødselsdag.

En anden årlig tilbagevendende tradition er, at folkedanserne Grundlovsdag d. 5. juni mødes i Bregninge Bakker for at hygge sig sammen, snakke og ikke mindst indtage den medbragte mad med hvad dertil hører af vådt og tørt. Når maden er fortæret, kaffen drukket, og der måske er sunget en enkelt sang, åbnes museets døre, så de smukke bygninger med deres værdifulde indhold kan tages i øjesyn.

Afslutningsfest

I mange år blev afslutningen på dansesæsonen holdt i haven hos Inger Margrethe og Gerhard Rasmussen i Sdr. Vornæs, hvortil gæsterne ankom pr. kreaturvogn, der var hyret hos vognmand Peter Rasmussen, Gesinge. Iført stråhatte og udstyret med fornøden proviant blev der festet, spillet og danset. I tilfælde af dårligt vejr havde værtsparret sørget for at fremskaffe plastic, der blev brugt til at overdække selskabet, for at beskytte dem imod regn og blæst. Denne form for sammenkomst blev afløst af, at man i stedet flyttede til forsamlingshuset, hvor man var sikret imod vind og vejr og i tørvejr kunne markere afslutningen på en lang vinters dansesæson. Her kunne man også nyde mad og drikke, og underholdning, musik og dans var naturligvis også på programmet.

Denne tradition holdt sig lige op til vore fortravlede dage, hvor man nu markerer afslutningen på sæsonen den sidste danseaften, gerne i slutningen af april. Denne aften fornøjer

man sig så med den medbragte mad og drikke, og hvor enkelte af medlemmerne tager mod til sig og underholder på forskellig vis, enten med en sangen, vise eller måske en morsom historie.

Mange opvisninger og oplevelser

Næsten hvert år har der været bud efter Taasinge Folkedansere, der med glæde møder op og giver opvisning i de gamle danse. Således fortæller Inger Margrethe og Gerhard om indvielsen af Svendborgsundbroen. Det var d. 19. november 1966. Den dag var mange foreninger mødt op for at markere dagen, deriblandt Taasinge Folkedansere, som også gav en opvisning på broen. Efter de officielle festligheder klippede tronfølgeren Prinsesse Margrethe snoren over, og dermed var Tåsinge nu landfast med Fyn, ja - for den sags skyld med hele Europa.

Svendborg kommune havde budt på kaffe på Vindebyøre, og derefter blev folkedanserne enige om, at de ville markere dagen på deres egen vis. De tog så sammen, i egne biler, den sidste færge fra Vindeby til Svendborg og kørte derefter deres første tur tilbage over broen til Tåsinge - se det var en behørig måde at markere dagen på.

Et andet af de store arrangementer folkedanserne har deltaget i, var Tåsinge Messen i weekenden d. 24. og 25. marts 1990. Her havde foreningen fået stablet en 9 m² stor stand på benene. Ved hjælp fra Tove og Bent Nielsen, der beredvilligt stillede dragter og musikinstrumenter til rådighed, samt en god indsats af musikere og dansere, blev det en anstrengende, men begivenhedsrig weekend, som gav alle en god oplevelse. Musikken bestod af Poul Ejner Rasmussen og Søren Lolk Ottosen. Leder af danserne var Eli Bak. Man skiftedes i hold til at være på messen, hvor danserne med mellemrum gav opvisning for de mange mennesker, der havde begivet sig til Tåsinge Hallen for at se den årlige forårsudstilling. Søndag for-

Statister fra optagelserne til filmen om Elvira Madigan og Sixten Sparre. I personrækken ses Dinna og Aage Vogn, Inger Christensen, Kirsten og Aksel Nørregaard, Henny og Niels Hansen samt Ruth og Ejner Jacobsen.

middag var der programsat en opvisning, hvori der deltog 26 dansere.

Lidt senere dette år var danserne ude igen. Denne gang på Ollerup Gymnastikhøjskole, søndag d. 20. maj, hvor de i strålende sol med musik, leder og 32 festklædte dansere med fanen i spidsen, marcherede ind på den store plæne for at give opvisning for et skandinavisk publikum på 350 personer, som var deltagere i Kommunedatas weekendarrangement dér.

Der kan også læses i den gamle foreningsprotokol, at nogle af foreningens medlemmer i 1968 deltog som statister i filmen om Elvira Madigan og Sixten Sparre. Disse to havde som bekendt indledt et kærlighedsforhold, der endte som et drama i Nørreskoven. Filmen blev optaget i farver af LOPEJA-film i København og var beregnet til forevisninger i lokale foreninger landet over.

Den næste af den slags oplevelser, en del af foreningens medlemmer fik, var, da de sammen med lokale statister, fra blandt andet dilettant-skuespillerne på Tåsinge, i forsommeren 1991 blev kontaktet af Bjarne Madsen, Lundby. Han var af Wessing Film i Odense blevet bedt om at skaffe 30 lokale statister til optagelserne af filmen om Søren Lolk. Man stillede så en aften i museet i Bregninge til fotografering og måltagning til kostumer. Efter en udvælgelse fra filmselskabet begyndte så optagelserne. Nogle af statisterne skulle møde i museet Den Fynske Landsby ved Odense, andre var med i Landet Forsamlingshus, hvor man optog brudstykker af skuepillet »Tyrannens fald«, som Søren Lolk lod opføre på Vejlegaarden i 1920. Andre igen var med til optagelser i en have i Strammelse, som så skulle illudere Vejlegaardens have, hvor

Fra optagelserne til TV-filmen om Søren Lolk i 1991. En flok tilhørere lytter til Søren Lolks foredrag om gammel og ny byggestil. Som det ses her, var flere af statisterne fra Tåsinge.

Søren Lolk havde indbudt til møde med børnevennen Peter Sabroe som taler. TV-2 Fyn viste filmen i tre afsnit i maj måned året efter, og den er senere vist i sin helhed i et af de landsdækkende programmer.

Rejseaktiviteter har også været med til at gøre et medlemskab af foreningen spændende. Her skal nævnes turen til Prag. I påsken 1991 drog 52 folkedansere fra foreninger i Svendborg, heraf nogle fra Tåsinge, på en bustur til Prag. Gennem de sidste 25-30 år var der afholdt folkedanser-weekender i Prag, men kun for landets egen befolkning. Så nu da grænserne var blevet åbnet, havde man derne- de fået lyst til at lære andre landes danse- kulturer at kende. Derfor blev de inviteret til at del- tage i dette internationale folklorestævne, som afholdtes fra d. 12. til d. 14. april. Rejsen fore- gik med bus fra Svendborg, og turen til Prag gik gennem det gamle Østtyskland, som netop

var åbnet for turister. I stævnet deltog folke- dansere fra det meste af Danmark, men også andre nationaliteter havde fundet vej til Tjek- koslovakiets smukke hovedstad. Turen strakte sig over fem dage, og alle var en stor oplevelse rigere, da man kom tilbage til Danmark.

Tiden på Valdemars Slot

En aften havde danserne været på Gl. Nyby alderdomshjem for at danse for beboerne, og kaffen skulle indtages i »Admiralen« på Valde- mars Slot. Hans Marquardsen fortæller, at det skulle ikke være så kedeligt, hvorfor man tog en rask beslutning, når man nu alligevel var i festtøj, og man marcherede fra parkerings- pladsen ind gennem slotsporten med fane og musik i spidsen. Tilfældigvis fik daværende direktør for orlogsmuseet, Bredo Munthe af Morgenstjerne, øje på dette optog, og dermed

*Julen 1974 på Valdemars Slot.
Her ses børnene omkring juletræet.
Længst til højre et glimt af Bredo
Munthe af Morgenstjerne.*

blev Taasinge Folkedansere engageret til at medvirke ved den forestående åbning af orlogsmuseet d. 26. juli 1974.

Bekendtskabet med hr. Morgenstjerne og samarbejdet med Niels Baron Juel-Brockdorff førte til en årtilang tradition på slottet, hvor folkedanserne hvert år deltog i julefesten. Anden søndag i advent, når det begyndte at blive mørkt, tændtes lysene i vinduerne på slottet, og et stort juletræ stod pyntet med alskens julestads i den gule salon, og folkedanserne dansede i flisesalen under ledelse af Eli Bak og Aksel Nørregaards spillemænd. Bagefter løb alle i een lang kæde gennem slottets sale og ind til juletræet, hvor Bredo Munthe af Morgenstjerne ønskede alle en glædelig jul, og derefter blev julen sunget ind. Det var en festlig begivenhed, hvor der var adgang for alle, og øens beboere benyttede denne lejlighed til samtidig at få købt juletræet og få sig en forfriskning i restaurant »Admiralen«. Denne tradition holdt sig frem til 1983, hvor man så desværre måtte tage afsked med orlogsmuseet.

Efter at traditionen på Valdemars Slot var slut, blev juleafslutningen holdt i Landet Forsamlingshus. Det var stadig på den tid, hvor

der var mange børn i foreningen, så der blev sørget for godteposer og sodavand til disse, og til tider var der også underholdning for dem. Således var Hans Marquardsen engang til en juleafslutning blevet hyret som »legeonkel«. Udstyret med historiebog og nissehue samlede han børnene på gulvet rundt om sig. Der var pludselig blevet helt stille i salen, han havde fanget børnenes interesse. De voksne havde fået æbleskiver og gløgg, og man tager nok ikke helt fejl, om ikke også nogle af dem lyttede til den gode julehistorie. I dag er denne tradition, som så mange andre, blevet ændret, i og med at børnene desværre forlod foreningen. Man valgte så at holde juleafslutningen på en almindelig danseaften, hvor nogle af bestyrelsen dækker bord og pynter juletræet, som i mange år er blevet skænket foreningen af Ingrid og Svend Rasmussen, Stjoul. Man spiser, synger og danser naturligvis omkring træet, og når de levende lys er brændt ned, bænkes man igen omkring bordene med kaffen, småkagerne og slikskålen. Så sælges det smukke træ (dog uden pynt) ved et »Kinesisk Lotteri«, og den heldige køber kan stolt drage afsted med sit træ for at fejre julen med det derhjemme.

Hotel Troense

Ove Heitmann, som på den tid var vært på Hotel Troense, henvendte sig på et tidspunkt i 1981 og bad folkedanserne om at danse for nogle engelske turister, som gjorde et kort ophold i Troense. Een gang om ugen sommeren igennem var der så en kvadrille på hotellet for at give opvisning for gæsterne samt også for at danse med dem, som måtte have lyst til det. Belønningen for denne indsats var, at de medvirkende blev inviteret til en aften i »Palmehaven«, som var en af hotellets attraktioner. Her blev man beværtet på behørig vis med alt, hvad man kunne spise og drikke. Det fik man en fornøjelig aften ud af. Som alt andet fik også dette en ende, men det nåede da at være en årrække, således at man godt kan tillade sig at kalde det for en tradition.

Når nu talen er om udenlandske gæster, så kom der igen bud efter folkedanserne. I sommeren 1993 var det Bregninge Kro, der kaldte. I forbindelse med Hotel Svendborg og et skotsk rejseselskab havde man arrangeret rundture i Danmark, som naturligvis også skulle gå til det sydfynske og Tåsinge. Opgaven var stor, der skulle danses hver torsdag sommeren igennem, fra midten af maj til begyndelsen af september, og derfor allierede man sig med de øvrige foreninger i Svendborg, så man fik lavet en turnusordning, hvor en kvadrille med spillemænd og leder på skift skulle fornøje de lystige skotter. Arrangementet lykkedes, og det blev til nogle år »på krogen«.

Venskaber

En svunden tids bestyrelse skabte, i forbindelse med en fest, lidt panik hos den daværende kasserer. Nøglen til pengekassen var placeret i selve kassen - så vidste man da i det mindste, hvor den var, men desværre var der en, som kom til at smække låget! Ak og ve! - nøglen var nu forsvarligt låst inde, og for at klare dette problem måtte hele bestyrelsen samles for at

bryde kassen op. Det gav Kurt Simonsen, Landet, idéen til dannelsen af »Nøgleforeningen«, som tæller 14 medlemmer, med vedtægter og generalforsamling, som afholdes een gang om året. Der er blot en hage ved denne forening, den optager ikke nye medlemmer! Det er et morsomt indfald, som må siges at være med til at bevare venskaber, som opstår, hvor man træffer mennesker med samme interesse - folkedansen.

Venskaber opstår både før og siden. Som eksempel kan nævnes en af Taasinge Folkedanseres tidligere formænd, Michael Foersom, som i dag er præst på Lolland. Han tog initiativet til at få etableret en venskabsforbindelse imellem folkedanserne i Rudbjerg og danserne på Tåsinge. Denne forbindelse har holdt sig siden 1989, og man mødes en weekend een gang om året til hyggeligt samvær med spising, musik og dans. Nogle har endda fået nære venner derved, og som man træffes med også under mere private former.

Børneholdet

For ikke at glemme vore børn i denne beretning må det fortælles, at der tidligere var stor interesse for folkedansen hos børnene. Ved børneholdets begyndelse i 1972 var der 32 aktive børnedansere, som Eli Bak, Gesinge, var leder for. Men i en kort periode 1975/76 blev hun afløst af Grethe Johansen, Thurø, der så igen måtte stoppe på grund af tidsnød. I 1975 trådte så Henny Hansen, Gesinge, til og hun var leder for børneholdet, indtil hun desværre døde i 1979. Eli Bak ledede børnene indtil 1989, hvorefter hun gerne ville nøjes med at være leder for de voksne dansere. Derfor blev Helle Marquardsen, Vindeby, kontaktet, og hun påtog sig straks opgaven med børneholdet. Men for hende blev tiden også knap, og Jørgen Egemose, Humble, blev så børneholdets nye leder. Børnene har lige siden holdets start sat deres præg på foreningen, idet Taasinge Folkedansere var en af de få foreninger på

Fra børneholdets opvisning ved sæsonafslutningen 1975 i Tåsinge Forsamlingshus.

Folkedans er ikke kun for "borgere og bønder", men også de royale kan deltage. Her ses rigets monark, Hendes Majestæt Dronning Margrethe d. II. ved landsstævnet i Birkerød 1996. Yderst til højre skimtes deltagere fra Tåsinge.

Sydfyn, som havde et sådant. Det gjorde, at børnene, især ved opvisningerne var meget populære, for eksempel ved 4. juli i Bregninge Bakker, samt da foreningen deltog i julefesterne på Valdemars Slot.

For at børnene også skulle kunne optræde i dragter, var mange forældre engageret i at få syet dragt til deres poder. Således samlede Grethe Simonsen, Landet, en vinter nogle interesserede mødre på Lundby Skole, hvor der så en aften om ugen var gang i nål og tråd. Det kom der selvfølgelig nogle flotte resultater ud af. Sammen med hvad børnene havde lært af svære danse i vinterens løb, blev de fine dragter præsenteret ved børneafslutningen i marts. Det var højdepunktet på vinterens slid, og her var forældre sammen med bedsteforældre, venner og bekendte mødt op i forsamlingshuset til en festlig og fornøjelig aften.

Men tiden gik, og interessen for folkedans var desværre ikke på højde med de mange andre tilbud, som de unge mennesker fik. Derfor blev det nødvendigt i 1992 at se kendsgerningerne i øjnene, og børneholdet måtte desværre stoppe.

Dansk - finsk børnelegestue

Fra Svendborgs finske venskabsby, Kuopio, havde foreningen fået besøg en aften i juni 1990. Det var en gruppe unge mennesker i alderen 11-15 år, der sammen med deres leder og spillemænd underholdt 90 fremmødte i Bjerreby Forsamlingshus. Finnerne gav en formidabel opvisning, og bagefter var der fælles dans for børnene fra Tåsinge og deltagerne fra Svendborg, Brudager og Hjallesø. Margaretha Norregaard fra Vemmenæs, fungerede udmærket som tolk, da der jo naturligvis var visse sprogvanskeligheder - men dansen havde alle tilfælles!

Med udgangen af dansesæsonen 1993 mente Eli Bak, at det var på tide at sige stop efter 22 års aktiv virke i foreningen, hvor hun har udført et kæmpearbejde gennem alle årene.

Men tingene skal gå sin gang, og hvor nogle går, kommer nye til. Det samme gjorde Merete Vilhelm fra Stenstrup, som i dag er amtsdansenleder for Fyns Amt. Hun trådte beredvilligt til, efter først at have ledet børneholdet, og i dag er hun foreningens dansleder. Man håber naturligvis, at hun vil fortsætte i endnu mange år fremover. Med Ejvind Nørregaard, Bjerreby, som spillemænd skaber de to nu grundlaget for samværet og holder gang i danselysten hos foreningens medlemmer, der vinteren igennem trofast møder op i salen på Svendborg Friskole i Vindeby.

Fremtiden

Hvad fremtiden vil bringe, er svær at spå om. Men een ting er sikker - i september 1997 er det 60 år siden, at Taasinge Folkedansere blev stiftet - og i den anledning skal der festes. Formanden, Henning Skov, håber ved den lejlighed at kunne få lov til at hilse på gamle medlemmer, der ikke mere er aktive folkedansere. Naturligvis, som han udtrykker det, er alle, både unge og gamle, medlemmer og ikke-medlemmer, der har interesse for folkedans, meget velkomne på jubilæumsdagen til at være med til at gøre den festlig for Taasinge Folkedansere. Bestyrelsen vil naturligvis sørge for, at det bliver bekendtgjort i dagspressen, hvornår jubilæet finder sted.

Ernst Andersen er født 1940 på Bornholm og kom til Fyn i 1974. I 1980 bosatte han sig med sin familie i Vindeby på Tåsinge. Han har i en årrække været medlem af Taasinge Folkedansere, samt i en periode været foreningens næstformand og sekretær.

Kilder og henvisninger:

De anvendte kilder er dels foreningen Taasinge Folkedanseres protokoller, diverse avisartikler, dagbogsnotater samt interview med de i artiklen omtalte personer.